

עפ"א 44291/04/24 - משה בטש נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 44291-04-24 בטש נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 6438/22

לפני	כבוד השופט שלמה בנג'ו
המערער	משה בטש
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל
פסק דין	

בפני ערעור על גזר דינו של ביהמ"ש קמא (כב' השופט א. קאופמן) לעניינים מקומיים.

מדובר בבירית משפט על דו"ח חניה.

רכבו של המערער נמצא חונה זמן ממושך כשרישיון הרכב פג תוקף.

המערער ביקש להישפט בבימ"ש, וזומן לדיון שהתקיים ביום 24.1.24 שנקבע לשעה 11:30. הוא התייצב מוקדם יותר, טען כי יש לו טיפול רפואי בשעה 10:00 מבלי שהגיש בקשה מראש לדחות את הדיון. מפרוט' הדיון עולה, כי כב' ביהמ"ש קמא שאל את המערער מדוע קבע טיפול למועד שיש לו דיון והמערער טען שלא ידע על הדיון ורק באותו היום נודע לו. כאשר כב' ביהמ"ש קמא אמר לו שהוא נכח בדיון הקודם וקיבל החלטה עם תאריך, השיב המערער שזה נכון, אבל בכל זאת ביקש לאפשר לו לצאת לטיפול.

כב' ביהמ"ש קמא הבהיר לו, שביטול הדיון יביא לחיובו בהוצאות בגין בזבוז זמן, והמשיב השיב לכב' השופט קמא "אני אומר שתעשה מה שאתה רואה לנכון". מיד לאחר מכן עזב המערער את אולם ביהמ"ש, ולא ענה לשאלת ביהמ"ש באם כוונתו להתייצב לדיון ההכחות בהמשך היום.

בהמשך, בשעה 11:58, התקשרה ב"כ המאשימה למערער ומסרה לפרוטוקול, שהמערער אמר לה שהוא אינו מתכוון לשוב לדיון היום "ושביהמ"ש יחליט מה שהוא רוצה".

כב' ביהמ"ש קמא לא מצא לשפוט את הנאשם בהעדר ודחה את הדיון ליום 10.4.24 בשעה 11:00, תוך שהוא מחייב את המערער בהוצאות בסך - 200 ₪ בגין ביטול הדיון.

ביום 10.4.24 בשעה 11:00 לא התייצב המערער לדיון, ובשעה 11:30 ביקשה ב"כ המאשימה לשמוע את הפקח שהתייצב. הפקח העיד וכב' ביהמ"ש קמא שפט את הנאשם בהעדו, תוך שהוא מתייחס לאי ההתייצבות בפעם הקודמת ובדיון הנוכחי.

בגזר הדין הבהיר כב' ביהמ"ש קמא, כי היה מקום להחמיר עם המערער אשר מגלה זלזול בהליך, כלשון ביהמ"ש, אך יחד עם זאת מצא להתחשב בו, בשים לב לכך שמדובר במספר דוחות בגין אותה עבירה כאשר לגבי שניים מהם לא הוגשה בקשה להישפט. כב' ביהמ"ש קמא הטיל על המערער קנס בסך - 1,000 ₪.

המערער לא רווה נחת מהחלטת בית המשפט ומכאן הערעור שבפני.

המערער מלין על החלטת כב' ביהמ"ש קמא, וטוען כי לא קיבל את זימון המשפט לתאריך 10.4.24, הוא לא ידע שיש לו דיון באותו תאריך, לדבריו הוא רצה להציג מסמכים המוכיחים שהרכב שחנה במקום הוא לא רכבו. לטענתו, מישהו גנב את לוחיות זיהוי הרכב שלו, והצמיד אותם לרכב זהה לרכב שלו (פיאט אונו לבנה). עוד טען, כי הגיש תלונה במטרה, והבהיר את הדברים לביהמ"ש קמא, המכיר לטענתו את העניין.

המשיבה ביקשה לדחות את הערעור, תוך שהיא מפנה להתנהלות המערער בבית המשפט קמא, לאורך הרוח שהפגין ביהמ"ש קמא עם המערער, תוך שהיא תומכת יתדותיה בהחלטותיו של כב' ביהמ"ש קמא.

לאחר שעיינתי במכלול טענותיו של המערער, בטענות המשיבה, ובהחלטת בימ"ש קמא, נחה דעתי כי דין הערעור להידחות.

כפי העולה מעיון בתיק, המערער זומן כדין לישיבת הוכחות שהתקיימה ביום 24.1.24, שעה שנכח בדיון הקודם, וקיבל את החלטת ביהמ"ש.

המערער התייצב לדיון לפני השעה שנקבעה לדיון, וביקש לדחות את הדיון, בטענה שיש לו טיפול רפואי באותו יום, מבלי שהגיש בקשה ומבלי שצירף אסמכתא לכך.

כאשר הבהיר לו כב' ביהמ"ש קמא שביטול הדיון, בבוקר הדיון, לאחר שנקבע מראש, יביא לחיוב בהוצאות בגין בזבוז זמנו, עזב המערער את האולם, מבלי להודיע לביהמ"ש באם כוונתו להתייצב.

בהמשך היום, לא התייצב המערער לדיון ההוכחות. הפקח שהיה אמור להעיד, נכח. ב"כ המאשימה שוחחה עם המערער טלפונית ולדבריה הוא מסר לה "...שהוא אינו מתכוון לשוב לדיון היום ושביהמ"ש יחליט מה שהוא רוצה" (ראו עמ' 8 שורה 2).

כב' ביהמ"ש קמא לא מצא לשפוט את המערער בהעדרו, למרות שהיתה לו כל הסמכות לעשות כן, וחלף זאת, דחה את דיון שמיעת הראיות ליום 10.4.24 בשעה 11:00, תוך שהוא מחייב את המערער בהוצאות בסך 200 ₪ בגין ביטול הדיון.

אלא שגם לדיון הנדחה לא התייצב המערער. ב"כ המאשימה התקשרה אליו שוב, והודיעה לו שיש משפט, והוא בתגובה אמר לה "...שלא מעניין אותו ולא אכפת לו מה תהיה ההחלטה בתיק הזה" (ראו עמ' 9 שורות 20-21 לפרוטוקול).

בהמשך, דן כב' ביהמ"ש קמא את המערער בהעדרו כדין וגזר עליו קנס בסך - 1000 ש"ח.

בנסיבות אלה, לא הייתה שום הצדקה לאי התייצבותו של המערער לדיון, ובצדק נשפט בהעדרו. בנוסף, בשים לב לעונש שהוטל על המערער לא מצאתי כי נגרם לו עיוות דין.

הטענות שמעלה כעת המערער ביחס לגניבת לוחיות הרישוי של רכבו, הן טענות שהיה על המערער להעלות בביהמ"ש קמא ולהוכיחן לו היה מתייצב לדיוני ההוכחות שנדחו פעם אחר פעם, ונקבעו לשם כך, אך לדאבון הלב המערער בחר להתנהל אחרת, וחוששני שבנסיבות אלה אין לו להלין אלא על עצמו.

בנסיבות מצטברות אלה, לא מצאתי כי נפלה כל שגגה בפני כב' ביהמ"ש קמא ועל כן אני דוחה את הערעור.

המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ח ניסן תשפ"ד, 06 מאי 2024, בהעדר הצדדים.